

[Anne Grete Holmsgård]

han har nogle metoder, og jeg vil meget gerne høre, hvad det er for nogle.

Ud over det forhastede – for jeg forstod, at substansmodstanden skyldtes det forhastede – var der problemerne med kontrollen af katalysatorerne: vil folk nu ikke snyde, når de får en lettelse i vægtafgiften? Vil de ikke gå hen og skruer katalysatoren af og stille den til side og så bare lukrere på, at de får en tredjedels nedslag i vægtafgiften?

Først det forhastede. Jeg ved nu ikke, om det er rimeligt at sige, at dette er forhastet. Vi vedtog jo en beretning i folketingets miljødvalg i maj 1984; jeg husker desværre ikke datoen. Og den 11. december 1984 – det er miljø- og planlægningsudvalgets bilag 144 – fremsendte ministeren i fuld overensstemmelse med, hvad der var besluttet, en redegørelse til folketingets miljødvalg, og deri står to ting, der er vigtige i denne sammenhæng. Den ene er, at miljøstyrelsen vil blive anmodet om at tage kontakt til justitsministeriet om en revision af justitsministeriets regler for godkendelsesprocedurer og testprocedurer. Det er altså det, der handler om at kunne teste.

Den anden handler om muligheden for at give en økonomisk præmiering for at køre med katalysatorer, og derom står der:

»Miljøministeren vil derfor anmode miljøstyrelsen om i samarbejde med ministeriet for skatter og afgifter at udarbejde en redegørelse om spørgsmålet. Redegørelsen skal foreligge 1. august 1985.«

Det er jo et par måneder siden.

Så spurgte jeg miljøministeren i august 1985: hvad sker der egentlig med den redegørelse, vi skulle have den 1. august?

Der kommer en lang smøre frem og tilbage, men i øvrigt er miljøministeren positiv, vil jeg godt sige, over for den beslutning, der er truffet; der kan kun være tale om en kortvarig overgangsordning, og man forhandler i EF. Ja, det gør man, men man er ikke kommet længere.

På side 2 skriver miljøministeren så:

»På den baggrund har jeg besluttet, at det bør undersøges, om man kan fremme udbredelsen af biler, der kan overholde de gældende amerikanske normer ved hjælp af økonomiske virkemidler.«

Det var sådan set én gang til efter at have sagt det én gang i december 1984, så det er en ret lang sag. Jeg har en fornemmelse af, at

denne sag kommer til at tage lige så lang tid, som det tager at forhandle sig frem til en eller anden løsning i EF, som Danmark jo nu ikke behøver at være indforstået med længere, men som kan tromles igennem af de andre.

Med andre ord, hr. minister: hvad er tidsgrænsen for dette, og hvorfor skal det tage så lang tid at løse et, vil jeg tillade mig at sige, relativt simpelt problem? Hvis man kommer ind til kernen, og det er spørgsmålet om, at motorcyklerne ikke skal med, og at varevognene skal med, kunne vi vel nok løse det relativt hurtigt. Om ikke andet har jeg fuld tiltro til, at det kunne ministeren hurtigt få organiseret rent teknisk, og hvis justitsministeriet allerede har været i gang med det med synet, skulle det vel heller ikke være så vanskeligt. Nu er justitsministeren her ikke, men det er vel ikke vanskeligere, end at man kan indføre et regelmæssigt syn af katalysatorer. Det kan de både i USA og i Japan, så hvorfor kan dette lille fremskridtsvenlige, fremsynede og fremstående land ikke klare det? Det kan ministeren måske give mig et svar på, hvis det virkelig er tilfældet, at vi ikke kan klare det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg lyttede meget grundigt efter, hvad fru Anne Grete Holmsgård sagde, for som regel er det jo vældig godt gennemarbejdet, når der kommer et indlæg fra VS.

Da jeg har fået den oplysning så sent som i dag, at dette med regelmæssigt syn af katalysatorer i USA, så vidt mine hjemmelsmænd mente, ikke finder sted, spørger jeg fru Anne Grete Holmsgård: er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nej, her må jeg faktisk give hr. Bernhard Baunsgaard ret. Det er kun i Japan, der er regelmæssigt syn, og jeg kan ikke huske, om det er hvert år eller det er hvert andet år, men de bliver tilset.

Derimod har vi fået et svar, ikke fra den amerikanske ambassade, men fra den amerikanske miljøstyrelse, og det kom via miljøministeriet i maj 1984. Af det fremgik det, at de problemer, man i USA har registreret med